

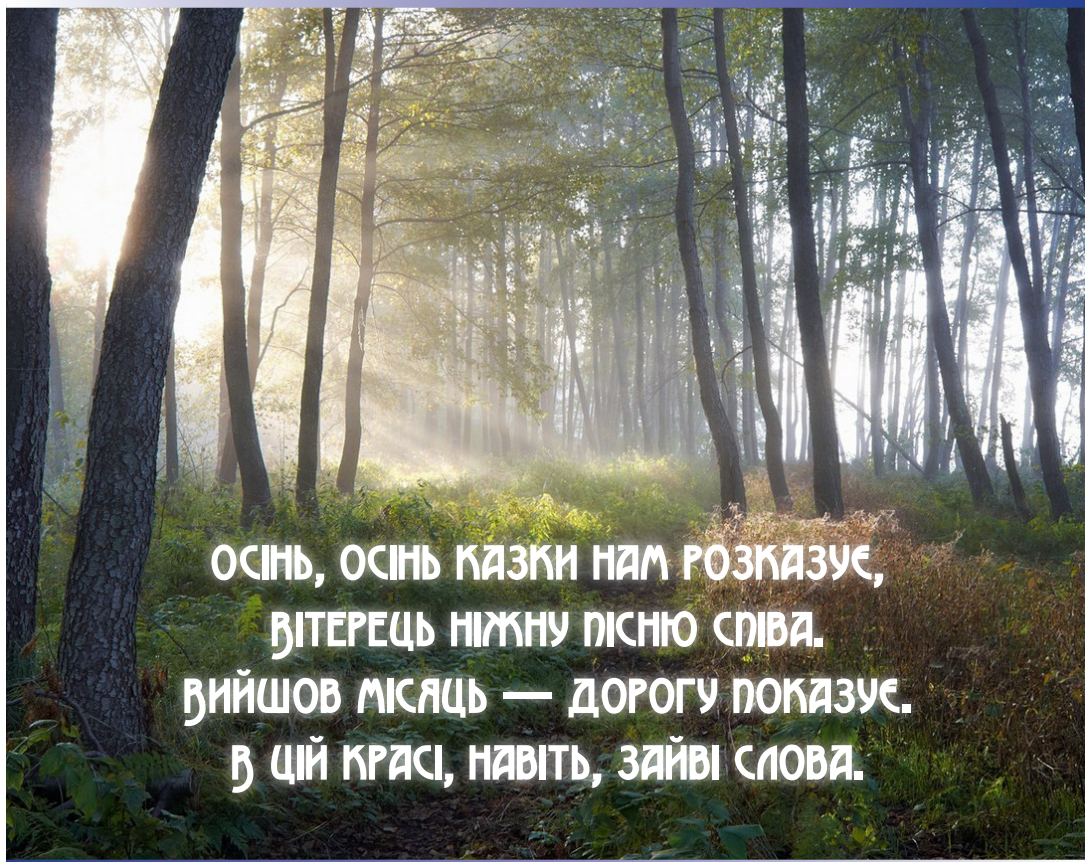
Пролісок

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

№2 (133)
жовтень
2012

<http://portal.prolisok.org>

Газета Кіровоградського обласного навчально-виховного комплексу
(гімназія-інтернат — школа мистецтв)

ОСІНЬ, ОСІНЬ КАЗКИ НАМ РОЗКАЗУЄ,
ВІТЕРЕЦЬ НІЖНУ ПІСНЮ СПІВА.
ВІЙШОВ МІСЯЦЬ — ДОРОГУ ПОКАЗУЄ.
В ЦІЙ КРАСІ, НАВІТЬ, ЗАЙВІ СЛОВА.

Сьогодні в номері:

День працівни-
ків освіти

2 стор.

Вересневі
самоцвіти

4 стор.

"Нова хвиля"

7 стор.

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Н.Брояковська

День Учителя

*На землі є мовина така,
Яка в серці живе крізь літа.
Вчитель! Низько вклоняюсь тобі,
Бо душа ця завжди молода*

Усі вчителі, які прийшли на це свято, переконалися – учні їх люблять. Бо якби не любили, хіба було б скільки бажаючих вийти на сцену зі своїми вітаннями?

Відкрили програму наші майбутні випускники – міські одинадцятикласники, які майстерно виконали величний вальс.

Наші улюбленці, наймолодші учасники концерту, учні школи мистецтв, вихованці І.В.Дроздової, О.А.Шупер, та В.І.Джобадзе, як завжди, були неперевершеними. Щирими плесками зустрічали і проводжали юних джентльменів, а також «Танець із книжками».

Веселими і запальними були наймолодші гімназисти, учні п'ятого класу, під час виконання хореографічної композиції «Барбаріки».

Якщо говорити про «юные дарования», то, без сумніву, до них можна віднести Станіслава Шулімова з 10-В класу. Своїм виконанням відомої і улюбленої пісні «Ніч яка місячна» Станіслав змусив присутніх у залі затамувати подих, а потім вибухнути бурхливими оплесками.

У дебютантів-піаністів Катерини Чоботар та Романа Котюг, з цього ж класу, хвилюванню не було меж, але з поставленим завданням вони впоралися і «Галоп» А.Хачатуряна прозвучав чітко і злагоджено.

Лідери 11-Г в творчій діяльності Валерія Русу, Тетяна Бринюк та Сергій Залевський добре усвідомили своє місце в святковому концерті і, доповнюючи один одного, були на висоті.

Доречними були авторські віршовані рядки Валерії Кролік з 11-В класу. Їх гарно прочитали їх друзі Ольга Яценко, Олександра Чорна та

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Антон Бершадський. Ну, а пісні про Україну завжди переконливо звучать у виконанні Олександри Діхтярь.

Добрі радянські часи нам усім нагадала композиція «Ми – діти сонця» у виконанні 8 класу. Дійсно, це було по-сонячному світло і по-дитячому щиро і правдиво.

Бальна пара із Смоліного, Микита Рахманкулов – 10-Г та Вікторія Березняк – 10-Б теж нікого не залишили в залі байдужими.

Про гімназійне життя наших учителів жартиливо і в той же час майстерно розповіли учні 6, 7, 10-Б та 11-Б класів. Дві проникливі і щирі композиції подарували нам учні 10-А класу. До речі, постановку їх здійснили самі.

Завершили святкову програму талановиті дев'ятикласники, виконавши запальний «Свінг».

Елегантні ведучі Неля Мазур та Ігор Саєнко, як завжди, були неперевершеними. Всі глядачі мали змогу почути величні і проникливі слова, а також переглянути красивий відеокліп про вчителів, який підготував наш технічний центр.

На святі були присутні члени делегації з Новокузнецька (Росія). З їх вуст прозвучали слова: «Програма була інтелігентна і високохудожня».

Це дорого коштує!

Насамкінець директор облкомплексу, народний артист України, професор А.Є.Коротков щиро привітав зі святом усіх працівників і подякував учням, педагогам-хореографам та вихователям за святковий концерт.

ЦІКАВО ЗНАТИ

Вересневі самоцвіти

Наприкінці вересня, коли дерева одягають золотисті шати, сонечко тішить останніми теплими днями, а ми «втягуємося» у шкільний процес, у Кіровоградській області відбувається справжнє свято. «Вересневі самоцвіти» - це щорічний фестиваль, що проходить у живописному куточку нашого краю, у колісці театру, на «Хуторі Надія». Цей захід дійсно можна назвати калейдоскопом мистецтв. Під час фестивалю відбуваються численні виставки декоративно-прикладного мистецтва та живопису, ярмарки, концерти, виступи самодіяльних і професійних ансамблів. Сотні людей з'їжджаються на родинний хутір Тобілевичів, щоб насолодитися гарною музикою та танцями, відвідати музеї, гарно провести час та попрощатися з останніми теплими днями.

Нашому класу також пощастило побувати на фестивалі «Вересневі самоцвіти». 29 вересня ми завітали до цього привабливого куточка Кіровоградщини: прослухали цікаву розповідь у музеї народної української хореографії, переглянули безліч експонатів, що є пам'ятками зародження та розвитку мистецтва танцю в Україні та Кіровоградській області зокрема. Також там від-

булася презентація нової книги «Роздуми про танець». Її автором є батько народного українського танцю на Кіровоградщині, засновник відомого ансамблю «Ятрань» Анатолій Михайлович Кривохижа.

Він зробив неймовірний внесок для мистецтва, і зараз ми навчаємося у закладі одного з його вихованців. Ми мали нагоду поспілкуватися з автором книги, а також отримати на згадку декілька її примірників. Та головною подією стало те, що ми брали участь в обрядовому дійстві посадки дерева. Справа в тому, що старий дуб, посаджений І.Карпенком-Карим загинув. І ми допомогли нашому губернатору Сергію Миколайовичу Ларіну посадити новий дуб як символ вічної молодості та безперервного продовження розвитку мистецтва та залишили свій слід, закріпивши біля дерева тотемні іграшки.

Отже, «Вересневі самоцвіти» допомогли нам насолодитися барвами та красою осені, поринути у світ української народної культури та традицій, потішитись останніми теплими днями.

Редколегія 9 класу

ІСТОРИЧНА СТОРІНКА

Кожна епоха характеризується своїми законами та протиріччями. Якщо ці протиріччя загострюються, то виникають конфлікти, які можуть перерости у війни. Та чи потрібно це людству, яке й так вже підірвало свої сили чварами та конфліктами? Звісно, що зовсім не потрібно, адже це може призвести до знищення людства взагалі, а також до загибелі планети Земля.

У всьому світі за ініціативою Генеральної Асамблеї ООН 21 вересня відзначають Міжнародний день миру як день всесвітньої відмови від насильства і вогню. Його почали святкувати у 1982 році.

У цей день ООН закликає всі країни зупинити військові дії і хоча б на 24 години припи-

нити проливати кров. Тільки мирні переговори та вирішення наявних проблем шляхом діалогу і компромісних рішень можуть дати дійсно відчутні результати і користь для всього людства.

Символізує початок святкування урочисте звучання Дзвону Миру. Перший Дзвін Миру був відлитий з монет, які зібрали діти з 60 країн світу. На Дзвоні красується напис, відомий багатьом: «Хай живе загальний мир у всьому світі». Церемонія триває приблизно 15 хвилин, в ході якої обов'язково є місце і хвилині мовчання в пам'ять про тих, хто загинув під час військових дій. Цей Дзвін звучить всього двічі на рік. Вперше – навесні, у день весняного рівнодення, а вдруге – вже з нагоди святкування Міжнародного дня миру.

У рамках цього проекту 27 вересня 2012р. у 10-А класі вихователем Брайко А.А. було проведено годину спілкування «Насильство у світі. Ми проти насильства», метою якого було оприлюднити існуючу проблему, продемонструвати приховану від сторонніх очей жорстокість до людей, що піддаються насильству, і вселити надію на світле майбутнє.

Війна та насильство — це зло, що калічить наші душі. Отже, щоб стати кращими, потрібно змінити навколишній світ, починаючи з себе, зі своїх друзів та знайомих. Якщо кожен з нас зміниться, то зміниться й наше життя, а значить – зникнуть війни та насильство.

Коломієць Лариса, 10-А клас

ІСТОРИЧНА СТОРІНКА

14 жовтня -
день українського
козацтва

Історики вважають, що українське козацтво виникло в XV ст. Перша письмова згадка терміну «козак» з'являється в «Польській хроніці» Мартіна та Йоахима Бельських, датованій 1489 роком. Українське козацтво виникло за тяжких для нашого народу часів, коли Україна втратила державність. Європейські монархи наймали козаків для участі у військових походах. Спочатку більшість загонів становили селяни-втікачі. До козацьких лав уливалися поляки, білоруси, росіяни, татари, але основну частину козацтва становили українці. Упродовж кількох століть Українське козацтво захищало український народ від зовнішніх ворогів. У 1621 році українські козаки під керівництвом Петра Сагайдачного рятують Європу від турецької навали. Іван Франко пише: «Туреччина, здобувши перший рішучий відсіч під Хотиним в 1621 році, почала скочуватися з зеніту своєї величі і сили».

У 1990 році після святкування 500-річчя від дня першої писемної згадки про українських козаків Запорізьке козацтво отримало друге життя. 14 жовтня на острові Хортиця було оголошено про намір утворити козацьке товариство «Запорізька Січ». Наступного року на свято Покрови Пречистої Богородиці у Києві на Всеукраїнській установчій козацькій раді відбулося об'єднання козацьких організацій. Першим гетьманом Українського козацтва став В'ячеслав Чорновіл. 17 березня 1992 року Міністерство юстиції зареєструвало Статут Українського козацтва.

Після цього розпочався швидкий процес створення козацьких підрозділів по всій Україні.

Враховуючи історичне значення й заслуги козацтва в утвердженні української державності та його вагомий внесок у сучасний процес державотворення, за указом Президента України від 7 серпня 1999 року 14 жовтня відзначається як День Українського козацтва.

На сьогодні зареєстровано близько десятка Всеукраїнських громадських організацій українського козацтва та більш ніж п'ятсот обласних, районних, міських і сільських козацьких утворень.

На Кіровоградщині діє близько десяти громадських організацій місцевих осередків козаків. Діє Координаційна рада з питань розвитку козацтва при Кіровоградській обласній державній адміністрації. Серед головних завдань кіровоградського козацтва – патріотичне виховання молоді, сприяння укомплектуванню Збройних сил України призовниками, робота з охорони пам'яток історії та культури, науково-пошукова робота, організація та проведення фестивалів козацької творчості тощо. Розглядається питання створення у Кіровограді козацького ліцею, планується організувати у місті козацький зимівник на базі колишнього піонерського

табору. Йде робота і по створенню козацького міського музею. У Кіровоградській обласній бібліотеці відбуваються козацькі читання, проводяться заходи у загальноосвітніх школах.

Ярошенко Олександра, 7 клас

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Конкурс талантів «Нова хвиля»

Осінь – щедра пора не тільки на врожай, а ще й на таланти. Нещодавно у нашому класі проводився конкурс талантів «Нова хвиля», який показав, що учні 5 класу надзвичайно талановиті. Вони вміють співати, декламувати вірші, виготовляти поробки з бісеру, малювати. Але найбільше глядачам сподобались хореографічні номери, тому що виконувалися вони напрочуд професійно. Вражаючими були і поробки з бісеру. Ніхто і не здогадався, що п'ятикласники вміють так добре декламувати, малювати. У 5 класі також навчаються юні музиканти: Артем Чейке та Маргарита Ткаченко грають на фортепіано, а Сливко Світлана – на синтезаторі. А як гарно співають Віка Островська та Настя Рябич.

А ще в 5 класі є юна поетеса – Марія Васелиженко. Ось її вірш:

Україна
Я народилась в Україні,
І тут живуть мої батьки.
Цвіт гервної калини
Збереже нас навки.
Сонце сходить над полями,
Життям наповнює лани,
І радісно стає нам з вами
Ік райдужно цвітуть сади.
Меліки в синьві кружляють,
В будинках повно дітвори.
Всі мрії сили набирають,
І щастя ходить між людьми.
Нюх ми станем підросати,
Ми Україну підіймем,
І кращими на всі планеті
Ми українців назовем!

Валентий Ярослав, 5 клас

ОСОБЛИВА ДУМКА

Милосердя
очима дітей

Милосердя... Яке чудове слово! Та і значення його не менш важливе. На мою думку, милосердя – це безкорисна допомога людям і усім живим істотам. За милосердя не виплачують заробітну плату, не ставлять оцінки, адже милосердя йде від щирого серця, від душі. Віддячити за нього можна звичайним «Дякую», але іноді люди забувають і про це. На жаль, зараз не часто можна побачити вияви милосердя на вулицях міста, в школах, дитячих будинках. Адже люди забувають про золоте правило: стався до інших, як до себе. Творити добро – це і є милосердя. Якщо ми будемо допомагати людям, берегти природу, поважати старших, у світі стане краще жити, все буде справедливо та чесно. Милосердя не може існувати без

добра. Милосердна людина завжди допоможе тим, хто потребує цього. Ніколи вона не скривдить інших, не скаже поганого слова в жодному разі не буде брехати.

На жаль, у наш час милосердя, бажання допомогти стають неважливими. Милосердних людей на сьогодні небагато.

Учні 6-го класу взяли участь у конкурсі «Милосердя очима дітей». Кожен шестикласник підготував на конкурс твір або малюнок і презентував його перед усім класом. Дітям дуже сподобався цей конкурс, кожен зумів проявити свій талант, тому переможцями стали ми всі. Тема конкурсу виявилась настільки цікавою, що ми продовжили її обговорювати на годині спілкування. Учні переглянули цікаву презентацію, прослухали доповіді, підготовлені однокласниками, і зрозуміли, що потрібно чинити людям добро, бути милосердними, і тоді наше життя неодмінно стане кращим.

Учениця 6 класу, Бебих Анастасія

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.

Голова комісії інформації УПГ.

Комп'ютерна верстка та дизайн: Денисов Д.О.

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html

Всі права захищені © 2012 Надруковано в ТЦ облкомплексу, тираж 40 екз.